

Інновації у
проєктуванні
професійного
становлення
фахівців в
університетському
просторі

Збірник матеріалів конференції

Державний заклад «Південноукраїнський
національний педагогічний університет імені
К. Д. Ушинського»

Інновації у проектуванні професійного становлення фахівців в
університетському просторі

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
State institution "South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky" (Ukraine) Department of Pedagogy
State scientific institution

Ukrainian Institute of Scientific and Technical Expertise and Information (Ukraine)
Ivan Zyazyun Institute of Pedagogical and Adult Education of the National Academy of Educational
Sciences of Ukraine (Ukraine)

Southern Scientific Center of the National Academy of Sciences and the Ministry of Education and
Science of Ukraine

Jon Kryange State Pedagogical University (Moldova)

Iliia State University (Georgia)

Higher School of Sports Education (Poland)

INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL
CONFERENCE

**«Innovations in the design of the professional
formation of specialists in the university space»**

Odesa – 2024

Інновації у проектуванні професійного становлення фахівців в
університетському просторі

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського» (Україна)

Кафедра педагогіки

Державна наукова установа

Український інститут науково-технічної експертизи та інформації (Україна)

Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна

НАПН України (Україна)

Південний науковий центр НАН і МОН України

Державний педагогічний університет імені Йона Крянге (Молдова)

Державний університет Іллі (Грузія)

Вища Школа Освіти У Спорті (Польща)

Збірник матеріалів
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«Інновації у проектуванні професійного
становлення фахівців в університетському
просторі»,**

Одеса 2024

**Друкується за рішенням Вченої ради Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
Протокол № 17 від 27 червня 2024 року**

Збірник наукових праць за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції *«Інновації у проектуванні професійного становлення фахівців в університетському просторі»* (Одеса, 20-22 травня 2024 року). Університет Ушинського, 2024. 220с.

Рецензенти:

Доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри філології Одеського національного морського університету
Тетяна Яблонська.

Доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри інноваційних технологій та методики навчання природничих дисциплін Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» ***Олександра Ордановська***

Василь ПАЛАМАРЮК

*здобувач третього (освітньо-наукового) ступеня доктора
філософії (PhD),
аспірант кафедри педагогіки Університету Ушинського
Одеса, Україна*

**ДЕТЕРМІНАНТИ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ В
ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ПЕДАГОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

На сучасному етапі розвитку системи вищої освіти перед учителем математики висуваються нові сучасні вимоги, зокрема систематична самостійна робота з розвитку професійної компетентності, поглиблення теоретичних знань та практичних умінь.

Науково-педагогічний дискурс з проблеми підготовки майбутніх вчителів математики в Україні відображено у роботах С. Скворцової, М. Опачко, В. Бевз, В. Співаковського, В. Глазової, М. Бурди, М. Жалдака, З. Слєпкань, Н. Тарасенкової, В. Швеця.

Професійна діяльність майбутніх учителів математики детермінується, на нашу думку, його рівнем методичної підготовленості та здатністю до використання інноваційних інструментів діяльності.

Приєднуємось до думки В. Глазової про те, що під час підготовки майбутніх учителів математики необхідно враховувати швидкі темпи розвитку інформаційних технологій. Тому необхідно навчати їх фундаментальним засадам функціонування цифрових засобів навчання. Процес професійного самовдосконалення вчителя набуває циклічного характеру та може бути реалізований через організацію самоосвіти (самостійної роботи). Глобальна комп'ютерна мережа зі своїми різноманітними функціями стає повсякденною реальністю та відкриває нові перспективи для

забезпечення самореалізації особистості в професійній діяльності. З появою інтернет-ресурсів життя вчителя набуває змін, зокрема, з'являються новітні засоби самоосвіти: розробка електронних уроків, посібників тощо; розробка пакета тестового матеріалу в електронному вигляді; розробка пакета стандартного поурочного планування з теми чи групи тем. Сучасні вимоги сьогодення спонукають учителя до пошуку, досліджень, експериментів, глибокого вивчення й апробації. Важливим стає усвідомлення потреб і бажання їх реалізувати (мотивація), вияв суб'єктної активності й готовності особистості до діяльності як цілеспрямованого самоперетворення через постійну самоосвіту та самопізнання [1].

Нам імпонує думка Т. Годованюк про те, що до ознак комплексного підходу у відношенні до методичної підготовки майбутніх вчителів математики варто віднести: цілісність – орієнтація на розвиток усіх складових професійно-особистісної структури майбутнього педагога (фахового, методичного, психолого-педагогічного, мотиваційного, особистісного); системність – орієнтація у змісті підготовки на поєднання теоретичної і практичної складової підготовки фахівців, на системне засвоєння методичних знань; цілеспрямованість – орієнтація на досягнення конкретних цілей змістової (оволодіння спеціальними математичними знаннями), технологічної (оволодіння прийомами та методами навчання математики) та особистісної складових професійної підготовки майбутнього вчителя; вмотивованість – орієнтація на формування у майбутніх учителів математики стимулів до професійного зростання, розвиток мотивації професійного зростання, що сприяє усвідомленому засвоєнню системи методичних знань та виробленню практичних навичок; різносторонність – інтеграція різних напрямів методичної складової підготовки вчителя(методологічної, організаційно-

управлінської, інформаційно-комунікативної, технологічної); динамічність – орієнтація на інтенсивну освітню діяльність, зумовлену постійним розвитком та змінами об'єкту педагогічного впливу (студента); інноваційність – орієнтація у процесі підготовки на запровадження інтуїтивних і прогнозованих новацій; ефективність – орієнтація на вирішення різних і багатьох завдань формування методичної компетентності майбутнього вчителя[2].

На думку П. Мулеси, можна сформулювати вимоги до сучасних учителів математики: глибокі предметні, психологічні і педагогічні знання; знання сучасних методик навчання та вміння їх застосовувати на практиці; вміння організувати цифрове освітнє середовище та інтегрувати в нього засоби віртуальної наочності; здатність до самовдосконалення, самоактуалізації та самореалізації як прояву внутрішньої сутності й досягнення успіху в професійно-педагогічній діяльності; ефективно сприйняття реальності, яке полягає в готовності до здійснення професійно-педагогічної діяльності з використання засобів віртуальної наочності (я перебуваю в ситуації; я хочу діяти; я можу діяти; я рефлексую); прагнення бути відкритим стосовно інших і себе, вміння розкрити індивідуальність при проведенні різноманітних занять для отримання учнями задоволення від початкової діяльності; оволодіння засобами планування, програмування, прийняття рішень у конкретних життєвих і професійних ситуаціях; уміння спостерігати, аналізувати конкретні навчальні ситуації, ставити завдання щодо перетворення цих ситуацій з метою досягнення позитивних для учнів результатів у сфері навчання, обирати можливі варіанти, які сприятимуть у досягненні цієї мети; здатність орієнтуватися спеціалізованій предметній літературі з математики та інформатики та джерелах в галузі візуального контенту, засобах віртуальної наочності та їх можливостях використання

в освітньому процесі, володіння різними методами пізнання навколишнього світу, методами пошуку, обробки та використання інформації щодо комп'ютерних інструментів засобів віртуальної наочності; здатність швидко вступати в контакт і володіння технікою спілкування; здатність вести за собою, створювати мотивацію до вивчення математики та інформатики, критичність до результатів здійснення професійно-педагогічної діяльності та високий ступінь рефлексії; контроль своїх емоційних реакцій, їх осмислення, регулювання реакцій та заміна негативних емоцій позитивними; уміння планувати професійно-педагогічну діяльність, правильно розподіляти свій час і знаходити оптимальні засоби її організації [3].

На думку О. Співаковського, підготовці вчителя математики на особистісно-орієнтованих засадах поряд із проблемою актуалізації його особистісних характеристик і функцій залишається відкритим оновлення змісту математичної освіти, структурування органічного поєднання суб'єктивного досвіду студентів і основ математичної науки, при цьому організація навчальних занять вимагає забезпечення не лише поглиблення знань і умінь, а й спрямування на практичне перетворення наявного суб'єктивного досвіду студента, надання можливості самостійно обирати зміст, вид і форму навчальної роботи, здійснення своєчасного контролю і оцінювання як результатів, так і процесу навчання [4].

Отже, аналізуючи детермінанти підготовки майбутніх учителів математики на сучасному етапі розвитку освіти можемо відмітити необхідність урахування потужного потенціалу інформаційно-комунікаційних технологій, інтеграцію теоретичної та практичної підготовки до майбутньої професійно-педагогічної діяльності, рівень методичної культури педагога.

Література

1. Hlazova, V., & Kaidan, N. Напрями підготовки майбутніх учителів математики в умовах упровадження цифрових технологій. *Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти*. (10), 2019. С.213–222.

2. Годованюк Т. Методична підготовка майбутніх учителів математики як педагогічна проблема. *Молодь і ринок*. №10 (177), 2019. С. 107-115.

3. Мулеса П. Концепція підготовки майбутніх учителів математики та інформатики до використання засобів віртуальної наочності у професійній діяльності. *Фізико-математична освіта*, 38(1). 2023. С. 54–59.

4. Співаковський О.В. Теорія і практика використання інформаційних технологій в процесі підготовки студентів математичних спеціальностей. – Херсон: Айлант, 2003.– 229 с.

ВАН ЦЗЯЛУН

*здобувач третього (освітньо-наукового) ступеня доктора
філософії (PhD),*

*аспірант кафедри педагогіки Університету Ушинського
Одеса, Україна*

РОЛЬ ПРОЄКТНОЇ КУЛЬТУРИ У СТАНОВЛЕННІ СУЧАСНОГО ДИЗАЙНЕРА

На початку ХХІ ст. відбулися суттєві зміни уявлень про дизайн у зв'язку із процесами глобалізації та одночасної етнокультурної ідентифікації, гіперспоживанням і паралельним зниженням загальнокультурного рівня суспільства. Відбулися й суттєві соціальні зміни, оскільки розвиток технологій спричинив появу ідей гуманістичного універсального дизайну.

Дизайн є проєктною діяльністю і пов'язаний з культурою нового типу – проєктною культурою, що об'єднала науково-технічну і гуманітарну культури